[א]טבל וחולין מעורבין זה בזה דברי רבי רבן שמעון בן גמליאל אומר של עובד כוכבים פטור ושל ישראל חייב עד כאן לא פליגי אלא דמר סבר יש ברירה ומר סבר אין ברירה אבל דכולי עלמא יש קנין לעובד כוכבים בא"י להפקיע מיד מעשר הכא נמי בסוריא וקסבר [ב]כיבוש יחיד לא שמיה כיבוש אמר רב חייא בר אבין ת"ש המוכר שדהו לעובד כוכבים לוקח ומביא ביכורים מפני תיקון העולם מפני תיקון העולם אין מדאורייתא לא אמר רב אשי שתי תקנות הוו מעיקרא הוו מייתי מדאורייתא כיון דחזו דקא מקרי ומזבני דסברי בקדושתייהו קיימן תקינו להו דלא ליתו כיון דחזו דמאן דלא סגי ליה מזבן וקא משתקען ביד עובדי כוכבים הדר תקינו להו דליתו איתמר [ג]המוכר שדהו לפירות ר' יוחנן אמר מביא וקורא ריש לקיש אמר [ב]מביא ואינו קורא רבי יוחנן אמר מביא וקורא [ג]קנין פירות כקנין הגוף דמי ר"ל אמר מביא ואינו קורא [ג]קנין פירות לאו כקנין הגוף דמי איתיביה ר' יוחנן לר"ל [1]ולביתך [ד]מלמד שאדם מביא ביכורי אשתו וקורא א"ל שאני התם דכתיב ולביתך ואיכא דאמרי איתיביה ר"ש בן לקיש לר' יוחנן ולביתך מלמד שאדם מביא ביכורי אשתו וקורא התם הוא דכתיב ולביתך אבל בעלמא לא אמר ליה טעמא דידי נמי מהכא קאמינא איתיביה [ה]היה בא בדרך וביכורי אשתו בידו ושמע שמתה אשתו מביא וקורא מתה אין לא מתה לא ה"ה דאע"ג דלא מתה ומתה אצטריכא ליה סד"א ליגזור משום דרבי יוסי בר חנינא [ו]דאמר ר' יוסי בר חנינא [ז]בצרן ושגרן ביד שליח ומת שליח בדרך מביא ואינו קורא שנאמר [2]ולקחת [ח]והבאת עד שתהא לקיחה והבאה באחד קמ"ל ואזדו לטעמייהו דאיתמר המוכר שדהו

בזמן

טבל וחולין מעורבין. אין לך כל מטה ומטה שאין חציה טבל וחציה חולין שחלק העובד כוכבים פטור ואף לאחר שחלקו התבואה הלוקח מן העובד כוכבים צריך לעשר וישראל צריך לעשר את שלו מינייה וביה ולא ממנו על טבל גמור ולא מטבל גמור עליו מפני שמפריש מן הפטור על החיוב ומן החיוב על הפטור אבל כי מעשר מינייה וביה מעשר שלם נמצא מעשר מן החיוב שבו על החיוב שבו ומן הפטור שבו על הפטור שבו: **של ישראל חייב.** לאחר שחלקו הוי של ישראל טבל גמור ומעשר ממנו על אחר ומאחר עליו דיש ברירה ושל עובד כוכבים פטור לגמרי ולת"ק אין ברירה ואפילו חלקו בספיקא הן עומדין: **מדאורייתא לא.** ומי אין קנין לעובד כוכבים להפקיעה מקדושתה הויא לה לענין קדושתה ברשות ישראל כאילו משכנה וכיון דביכורים מצוה דרמיא עליה היא ולא טבלי לאסור פירות באכילה מיחייב ליקח ולהביא. **ולא דמי למעשר דאפילו** למאן דאמר אין קנין לא מיחייב לעשר על חלקו של עובד כוכבים דמעשר טביל ואסר ליה באכילה ולאו מצוה דרמיא עליה היא אלא אם כן אוכלן או מוכרן דקא משתרשי ליה אבל ביכורים מצוה דרמיא עליה היא: **שתי תקנות הוו.** כלומר לעולם מדאורייתא מיחייב והא דקתני מפני תיקון העולם משום דמעיקרא משום סייג תקנו שלא ליקח ולהביא כדמפרש ואזיל לפיכך הוצרכו לחזור ולתקן ולהעמידה כדין תורה: **וסברי בקדושתייהו קיימין.** אין אנו נענשין בדבר: **משתקען ביד עובדי כוכבים.** שלא היה חוזר ופודה אותה: **תקינו דלייתו.** כדי שיטרח ויפדנו: **המוכר שדהו לפירות.** שיאכל הלוקח פירות עד עשר שנים ותחזור הקרקע לבעליה ובזמן שאין היובל נוהג קאמר דהיינו משגלו שבט ראובן ושבט גד שגלו תחילה מעבר הירדן ע"י סנחריב עד חרבות ירושלים דאי בזמן שיובל נוהג סתם מכירה לפירות היא שהרי סופה לחזור ביובל: **כקנין הגוף דמי.** ויכול לומר מראשית פרי האדמה אשר נתתה לי: **ולביתך.** גבי ביכורים כתיב ושמחת בכל הטוב וגו': **ביכורי אשתו.** שגדלו בקרקע מלוג שהכניסה לו אשתו לפירות: **שאני התם דכתיב ולביתך.** ומדאיצטריך לרבויי ש"מ קנין פירות לאו כקנין הגוף: **מהכא.** דכי היכי דאשמועינן דהכא כקנין הגוף דמי הוא הדין בעלמא: **ושמע שמתה אשתו.** וירשה הוא וקנה גוף הקרקע: **ליגזור משום דרבי יוסי בר חנינא.** דאמר בעינן לקיחה והבאה באחד וה"נ בעי לקיחה והבאה באחד קמ"ל: **ומת שליח בדרך.** וחזר והביאן הוא בעצמו: **מביא ואינו קורא.** וא"א לומר שהביאו שליח אחר דאפי' לא מת שליח ראשון אינו קורא דתנן [ז] האשה וטומטום ואנדרוגינוס והשליח מביאין ולא קורין שאין יכולין לומר אשר נתתה לי:

בזמן

טבל וחולין מעורבין זה בזה. פי' בקונטרס אין לך כל מטה ומטה שאין חציה טבל וחציה חולין וצריך לעשר מינייה וביה ולא ממנו על טבל גמור ולא מטבל גמור עליו מפני שמפריש מן החיוב על הפטור ומן הפטור על החיוב אבל כי מפריש מינייה וביה מעשר מן החיוב שבו על החיוב שבו ומן הפטור שבו על הפטור שבו ואפילו חלקו בספקן הן עומדים דאין ברירה וקשה דאמר לקמן דאי קנין פירות לאו כקנין הגוף דמי והאחים שחלקו לקוחות הן לא משכחת דמייתי בכורים אלא חד בר חד הא אפילו למ"ד אין ברירה יש לו בודאי חלק בו דמחייב בבכורים והמותר שהוא חולין מאי מקדיש ליה כדאמרינן בפרק הספינה (ב"ב דף פא:) ודוחק לומר דלא משכחת דמייתי בכורים כהלכתן שלא יצטרך להקדיש קאמר דלישנא משמע דלא מייתי כלל קאמר ועוד בפ' יש בכור (בכורות דף מח:) גבי חמש סלעים ולא חצי חמש קאמר דכו"ע אית להו דרב אסי דאמר האחין שחלקו מחצה יורשין ומחצה לקוחות משמע אבל אי לקוחות הן פטורין אפי' למ"ד חמש ואפילו חצי חמש דאפי' חצי חמש ליכא לכך נראה דאין תקנה לטבל זה דכיון דאין ברירה שמא הגיע לו כל חלקו של עובד כוכבים או חציו ולא ידעי' כמה ואי מעשר מינייה וביה שמא מעשר מחלקו והשאר חלקו של עובד כוכבים או איפכא או מקצתו ומיהו יכול לתקן שיפריש עליו ממקום אחר ויפריש גם עליו ממקום אחר ואחרון אחרון מקולקל עד שלא ישאר כי אם מעט וכל המעשרות והתרומות יתנם לכהן וללוי: **ולביתך** מלמד שאדם מביא בבורי אשתו. וא"ת והא מן התורה אין לבעל פירות בנכסי אשתו אלא תקנתא דרבנן בעלמא היא א"כ ע"כ גזירת הכתוב הוא ויש לומר דרך נשים שנותנות פירות לבעליהן וכי האי גוונא איירי קרא וכענין זה אמרינן בריש קידושין (דף ד.) אי כתב רחמנא מעשה ידיה לאביה דקא מיתזנא מיניה ואע"ג דמדאורייתא אינו חייב במזונות בתו אלא דאורחא דמילתא הוא שהוא זן אותה: **מתה** אין לא מתה לא. וא"ת מאי קושיא דרבי יוחנן דאמר כתנא דלביתך דמה נפשך פליג וי"ל דאיכא לאוקמה במתה כי הך וא"ת וליטני להך דמתה בשלא זכתה האשה פירות נכסיה לבעל וי"ל דברייתא קתני אף בתר דתקון רבנן פירות לבעל ועוד דהוה ליה כקונה פירות בשוק וא"כ קנה שדה דאינו קורא כדאמרי' [א] במסכת בכורים (פ"א) אבל לר"ל לקיש שהיו לו פירות תחילה אתי שפיר דבמתה מביא וקורא כיון דמעיקרא אגיד בה לפירות: **בצרן** ושיגרן ביד שליח. פי' רבינו שמואל בהספינה (ב"ב פא:) בצרן הבעל ושגרן ביד שליח דאם בצרן שליח והביאן השליח בירושלים שליח ודאי אין יכול לקרות כדתנן במסכת בכורים (פ"א מ"ה) אבל הבעלים קורין דיכולין לומר הנה הבאתי דשלוחו של אדם כמותו וקשה לרבינו תם למאי דחשיב בצירה לקיחה למה ליה למימר ומת שליח הוה ליה למתני בצרן הוא ושגרן ביד השליח או שבצרן שליח והביאן הוא וי"ל דאשמועינן רבותא דאע"ג דמת שליח וגמרו הבעלים הבאה דאיכא לקיחה ומקצת הבאה בבעלים אפי' הכי אינו קורא דבעינן לקיחה וכל הבאה באחד ואי גרסינן או מת אתי נמי שפיר וזו אף זו קתני ור"ת מפרש דבצירה לאו היינו לקיחה ובצרן אורחא דמילתא נקט שבעלים בוצרים כדי לעשות בענין יפה לפי שאין שיעור לבכורים ולקיחה היינו לקיחה מתוך הבית ומדלא קתני בצרן ושגרן ביד השליח ומת שליח בדרך לאו הוא רגילות שמביאן אחר ולא הוי לקיחה והבאה באחד: **מביא** ואינו קורא. וא"ת ונימא ירקבו כדאמרינן בפרק בתרא דמכות (דף יח:) הפריש בכורים קודם החג ועבר עליהן החג ירקבו משום דנראו לקריאה ונדחו וכל שאין ראוי לבילה בילה מעכבת בו והכא נמי כשבצרן נראו לקריאה וכששיגרן נדחו ויש לומר דאמר בירושלמי דמסכת בכורים רבי אסי אמר ר"ש לקיש בשם רבי הושעיא כשליקטן לשלחן בשליח אבל אם ליקטן להביאן הוא לא ישלחם ביד אחר שכל הבכורים שנראו לקריאה אין ניתרין אלא בקריאה ואמרינן התם מתניתין פליגא הפריש בכורים ומכר שדהו מביא ואינו קורא קיימנוה כשנתן דעתו למכור משעה ראשונה ולפי זה אם הפריש בכורים קודם החג על מנת להביאן אחר החג לא ירקבו אלא אחר החג מביא ואינו קורא:

לא

עין משפט נר מצוה

קנח א מיי' פ"ח מהל' תרומות הלכה כ ועי"ש בכ"מ [ופוש"ע יו"ד סי' שלא סעי' יא]:

קנט ב ג ד ה מיי' פ"ד מהל' ביכורים הל' ו סמג עשין קלג [קמ]:

קס ו מיי' שם הל' ח:

תורה אור השלם

1. וְשָׂמַחְתָּ בְכָל הַטּוֹב אֲשֶׁר נָתַן לְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ וּלְבֵיתֶךָ אַתָּה וְהַלֵּוִי וְהַגֵּר אֲשֶׁר בְּקִרְבֶּךָ: דברים כו יא
2. וְלָקַחְתָּ מֵרֵאשִׁית כָּל פְּרִי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר תָּבִיא מֵאַרְצְךָ אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ וְשַׂמְתָּ בַטֶּנֶא וְהָלַכְתָּ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם: דברים כו ב

תוספות רי"ד

בן כ' והברר לנו שאינה אילונית בוודאי אלא א"כ הגיעה לכ' שנה ונולדו בה סימני אילונית ולא הביאה שתי שערות ואפילו אם תביאם לאחר מיכן כיון שנולדו בה סימני אילונית ועברו כ' שנה אינן כלום ואם הגיעה לכ' שנה ולא הביאה שתי שערות ולא נולדו בה סימני אילונית היא בספק עד ל"ו שנה שהיא רוב שנותיה אם תביא שתי שערות הרי היא ככל הנשים ואם ילדו בה סימני אילונית או תשהה עד רוב שנותיה ולא תביא שתי שערות היא אילונית גמורה ומתני' כפ"ק ביבמות דתנן יצתה מותרת כגון שנמצאת אילונית גמורה שהיא בת כ' ולא הביאה שתי שערות ונולדו בה סימני אילונית או שהיא בת ל"ו שנה ולא הביאה שתי שערות זו היא אילונית גמורה שקדושיה קדושי טעות וצרה מותרת ומתני' דהכא בספק אילונית כגון שהיא בת כ' ולא הביאה שתי שערות ועדיין לא נולדו בה סימני אילונית ובעלה חושש שמא תהיה אילונית ומוציאה בגט מפני שעדיין לא החזיקה אילונית גמורה או בסימנין או ברוב שנים שיהיו קידושיה קידושי טעות לצאת בלא גט ור' יהודה אומר לא יחזיר פי' שמא תנשא לאחר ותלד ויאמר אילו הייתי יודע שכן אפילו נותנים לי ק' מנה לא הייתי מגרשך לפיכך אומרים לו קודם גירושין הוי יודע שהמוציא את אשתו משום אילונית לעולם הוא אסור להחזירה ואע"פ שמתברר שאינה אילונית כדי שלא יוכל לקלקלה וחכ"א יחזיר דלא חיישי' לקלקולא וכשמגרשה אינו נותן לה כתובה מפני שהיא ספק אילונית והמע"ה הילכך אם נישאת לאחר והיו לה בנים והיא תובעת כתובתה כן הראשון מפני שכבר נתברר שאינה אילונית א"ר יהודה אומר לה שתיקותיך יפה מדיבוריך שלא יקלקלך שאע"פ שהודענו לו שאף אם לא תמצא אילונית לא יחזיר יכול לומר מפני הספק גרשתיה ולא חשתי בחזירתה והתתי לה גט בכל לב אבל לא ידעתי שתלד ואתחייב בכתובתה' שאילולי כן לא הייתי מגרשה ונמצא גט בטל ובניה ממזרים. עיין בערך ל"ד בס"ה: ומקשה למימרא (מאי) דר' יהודה חייש לקלקולא ורבנן לא חיישי לקלקולא והא איפכא שמענא להו דתנן המוציא את אשתו משום ש"ר לא יחזיר משום נדר לא יחזיר ר' יהודה אומר כל נדר שידעו בו רבים לא יחזיר ושלא ידעו בו רבים יחזיר אלמא דר' יהודה לא חייש לקלקולא ורבנן חיישי לקלקולא ואסיק רבא דר' יהודה חייש לקלקולא והתם בנדר אם לא הודר ברבים [א] הוא דאמרינן שאם הוא צריך חקירת חכם להתירו ואין הבעל יכול להפר ס"ל כר' אלעזר דאמר אין אדם רוצה שתתבזה אשתו בב"ד והלכך לא מצי מקלקל לה ובאינו צריך שהבעל יכול להפר ס"ל כר' מאיר דאמר יחזיר דיוין דהוא יכול להפר למה לא הפר ולא מהימן לומר לא ידעתי שהייתי יכול להפר: מאן חכמים דאמרי יחזיר ר' מאיר הוא דאמר בעינן תנאי כפול והכא במאי עסקינן בדלא כפליה לתנאיה פי' שלא אמר לה אלא משום אילונית אני מוציאך ולא אמר לה אם לא היית אילונית לא הייתי מוציאך דכמאן דלא אמר לה מידי דמי ואפילו נמצא שאינה אילונית לא נתבטל הגט דלית ליה מכלל הן אתה שומע לאו שאם אמר לה הרי זה גיטך ע"מ שתתני לי ר' זוז ואע"פ שלא נתנה

תוספות רי"ד (המשך)

לו היא מגורשת מפני שלא כפל ואמר ואם לא תתני לי לא יהא גט ולא אמרי' מכלל לאו אתה שומע הן והכי נמי בגילוי דעתיה אע"פ שאמר לה משום אילונית אני מוציאך כיון שלא אמר לה ואילולי כן לא הייתי מוציאך כמאן דלא אמר לה מידי דמי: מתני' המוכר עצמו ובניו לעובדי כוכבים אין פודין אותו אבל פודין את הבנים לאחר מיתת אביהן הנהו בני מבסי דיופי זוזי מעובדי כוכבים ולא הוה להו למיפרעינהו אתו וקא גרבי להו פי' היו שובים אותם לעבדים בעבור חובם אתו לקמיה דרב הונא אמר להו הא תנן המוכר את עצמו ואת בניו לעובדי כוכבים אין פודין אותם א"ל ר' אבא למדתנו רבינו והוא שמכר ושנה ושלש א"ל הני מרגל רגילי דעבדי הכי. ההוא גברא דזבין נפשיה ללודאי אתא לקמיה דר' אמי א"ל (ע"כ שייך לדף מו ע"ב) פירקן אמר להו תנן המוכר את עצמו ואת בניו לעובדי כוכבים אין פודין אותם אבל פודין את הבנים משום קלקולא וכ"ש הכא דאיכא קטלא אמרי ליה רבנן לר' אמי האי ישראל מומר דקא חזו ליה דאכיל נבילות אמר להו איסור להיאבון הוא דאכליה והא זמנין דאיכא איסורא והתירא קמיה ושביק התירא ואכיל איסורא אמר ליה זיל לא שבקי לי דאפרקינך פי' וס"ל כמאי דאמר בריש פרק אין מעמידין מומר לאכול נבלה לתיאבון מחזירין לו אבידה: מתני' המוכר שדהו לעובד כוכבים וחזר ולקחה ממנו ישראל הלוקח ממנו מביא בכורים מפני תיקון העולם. פי' כגון שחזר ישראל ולקחה ממנו מליאה פירות ופשטה מתני' משום דמדאורייתא לא מחייב הא ליקוח להביא מפני שקנאה בשעה שכבר היו הפירות ברשות עובד כוכבים כאילו תנטו בה"ל דמי דיש קנין לעובד כוכבים בא"י להפקיע מיד מעשר אבל מפני תיקון העולם שלא ילכו ממנו וימנעו מלהביא

מסורת הש"ס

א) [לעיל מ: יש"נ], ב) ב"מ נו. ב"ב קלו:, ג) [שם ושבת קלה: יבמות לג: ב"ק פה: ב"ב כ. ערכין כו:], ד) ב"ב קלו., ה) [עי' פי' הרשב"ם בב"ב], ו) [נדרים מו.], ז) [בכורים פ"א מ"ה].

הגהות מהר"ב רנשבורג

א] תוס' ד"ה מתה אין לא מתה לא וכו' ור"ל וכו' כדאמרינן במסכת ביכורים. בירושלמי כל"ל ועי' רמב"ם פ"ג מהל' ביכורים הלכה יד ובכ"מ שם ושם הובא דמביא ולא נמר קורא ודו"ק:

מוסף רש"י

המוכר שדהו לפירות. שיאכל לוקח פירותיה כ' ג' שנים ואחר זמן תחזור לבעלים (ב"ב צז.). מביא וקורא. מביא בכורים וקורא פרשה [illegible] הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר נתתה לי, דקנין פירות כקנין הגוף (שם). מביא ואינו קורא. שאינו יכול לקרות האדמה אשר נתתה לי, ומיהו להבאה חייב, דכתיב אשר תביא מארצך, שהרי שיעבד לו יניקת הקרקע לפירותיו (רשב"ם ב"ב קלו.). בצרן ושגרן ביד שליח. או שמת שליח בדרך [illegible] מביא ואינו קורא. אין הבעלים קורין כדמפרש טעמא (רשב"ם שם). ולקחת והבאת. [illegible] ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך ה' אלהיך ולביתך, גבי בכורים כתיב [illegible]

א. אולי צ"ל דאמר דיחזיר הוא דאמרינן:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com